

знання. Технологія сама по собі не є саме таким засобом, що поєднує учасників навчального процесу. Вона є засобом передавання знань і вирішення певних педагогічних завдань, що припускають використання певних технологічних засобів.

Природнім наслідком процесу впровадження новітніх досягнень технології в навчання є виникнення такого поняття, як дистанційне навчання. Поряд з перевагами цього виду навчального процесу, такими як загальна доступність і відкритість, воно має і низку хиб.

Дистанційне навчання занадто технологічне за своєю суттю. Така технологічність передбачає досягнення певних еталонів у навчанні, що погано співвідноситься з поняттям індивідуальності людини, повною свободою у виборі форм навчання. У системі дистанційного навчання особистісний компонент взаємодії викладача та студента опосередкований і обмежений у головному — в їхньому міжособистісному спілкуванні. За дистанційної форми навчання бракує частини характеристик, властивих безпосередній людській комунікації, і як наслідок гальмується процес корекції комунікативного процесу.

Вагомий інтерес становлять особливості дистанційної форми для навчання іноземних мов. Для ефективності будь-якого виду навчання необхідні такі фактори: ефективна взаємодія викладача і суб'єкта навчання; педагогічних технологій, що використовуються в процесі цієї взаємодії; високий якісний рівень розроблених методичних матеріалів і способів їх використання; ефективність і систематичність зворотного зв'язку.

Завдяки сучасним технологіям технічний аспект організації дистанційного навчання не є великою проблемою. Тому перше місце посідає педагогічна складова організації такої форми навчання. Відзначимо найбільш істотні вимоги цього боку процесу навчання: у його центрі — самостійна, творча пізнавальна діяльність студента з оволодіння різними видами мовної діяльності; студент повинний володіти не тільки навичками роботи з комп'ютером, а й способами роботи з аутентичною інформацією з різних ресурсів Інтернет. Дистанційне навчання, індивідуалізоване за своєю суттю, не має разом з тим виключати можливостей комунікації з викладачем та з іншими партнерами з навчання.

Л. С. ТОПЧИЙ, канд. екон. наук, доцент кафедри стратегії підприємства КНЕУ

ПЛАНУВАННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРОГРАМИ ПІДПРИЄМСТВА З ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У ринкових умовах кожне підприємство намагається сформувати таку виробничу програму, яка б задовольняла потреби ринку в його продукції, виробництво і збут якої найбільше поліпшило б економічний стан підприємства. Реалізується такий підхід у процесі розробки планів виробництва, їх оптимізації з використанням сучасних економіко-математичних методів, персональних комп'ютерів та іншої обчислювальної техніки.

Велику роль відіграє визначення оптимального номенклатурного складу виробничої програми, який би забезпечив максимальний прибуток підприємству і повне завантаження устаткування, площ, тобто виробничих потужностей.

Найбільш ефективним для вирішення такого завдання вважається метод лінійного програмування. За допомогою технічних і програмних засобів (комп'ютерних технологій) визначається оптимальний перелік найменувань виробів і їхня кількість.

У процесі розв'язання задачі оптимізації номенклатурного складу виробничої програми з використанням симплекс-методу лінійного програмування дуже важливо правильно вибрати й обґрунтувати критерій оптимізації та його математичну форму — цільову функцію. Для розв'язання цієї задачі частіше береться цільова функція — максимальний прибуток підприємства.

Вимоги, які слід виконувати, оптимізуючи номенклатурний склад виробничої програми, можна сформулювати як систему обмеження в моделі задачі. Головним обмеженням у розв'язанні задач виробничого характеру вважається пропускна спроможність кожної групи устаткування, тобто:

$$\sum_{i=1}^n (t_{ij} X_i) \leq F_j,$$

де від i до n — кількість номенклатурних позицій;

t_{ij} — трудомісткість i -го виробу на j -й групі устаткування станко-годин;

X_i — кількість виробів з виробничої програми, шт.;

F_j — плановий фонд часу роботи j -ї групи устаткування станко-годин.

На основі такого підходу формується модель задачі щодо визначення оптимального номенклатурного складу виробничої програми за кожним варіантом. Номер варіанта студента визначається за відповідним номером прізвища у журналі успішності.

Розрахована з допомогою комп'ютерних технологій оптимальна виробнича програма використовується студентом у дальших

розрахунках, які необхідно провести, щоб сформувати план діяльності підприємства.

Серед задач, що їх розв'язують у процесі розробки планів підприємства і його структурних підрозділів, велике значення має правильний розподіл виробничої програми випуску виробів у короткострокових періодах. При цьому необхідно забезпечити підвищення серійності виробництва, повне і рівномірне завантаження устаткування та виробничої площі, виконання завдань з випуску виробів у зазначені в договорах терміни.

Ця задача розв'язується з допомогою методу «інтегрального показника» і комп'ютерних технологій.

Кожен студент розраховує свій варіант на персональному комп'ютері і захищає одержані результати.

Використання комп'ютерних технологій в навчальному процесі скорочує термін вивчення окремих розділів курсу «Планування діяльності підприємства» і дає змогу повно і глибоко опанувати їх практичне застосування у процесі планування.

О. Є. ЦИГАНОВ, аспірант кафедри інформаційних систем в економіці КНЕУ

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ У ВИВЧЕННІ КУРСУ «СППР В ІНВЕСТУВАННІ»

У вивченні курсу «СППР в інвестуванні» дуже важливу роль відіграє застосування сучасних інформаційних систем, адже цей курс передбачає розв'язання складних багатокритеріальних задач, які супроводжують процес прийняття рішень щодо інвестування. Такі задачі неможливо розв'язати не використовуючи сучасні інформаційні системи. За допомогою інформаційних систем можна промодельовувати ситуації, які виникають у інвесторів для того, аби студенти спробували прийняти власні рішення у тій чи тій змодельованій ситуації.

Модуль 1

Проблема вибору найліпшої з можливих альтернатив постає щодня перед кожною людиною. Якщо вибір стосується рішення щодо інвестування коштів або маркетингових акцій чи будь-яких інших заходів, що мають стратегічне значення, він має відбуватися на підставі багатокритеріального порівняння альтернатив, які надаються системою підтримки прийняття рішень (СППР),